

יקבל כאו"א על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, שהלימוד יהי באופן כזה, שבו ועל ידו תתמלא המניעה והעיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו

משיחת ג' שבט ה'תשנ"ב | עשרים וחמש שנה לכ"ז אדר ה'תשנ"ב

. . בנוגע לנשיא דורנו מצינו שהנהגתו היתה דוקא באופן של שמחה !

הפלא שבדבר יגדל עוד יותר - בהתחשב עם העובדה שבפשטות הוא הי' בעל יסורים גשמיים, ונוסף לזה - בעל יסורים שפעלו והשפיעו גם על הענינים הרוחניים שלו.

וכמדובר בזה כמה פעמים, שהרופא שלו בא אליו בטענה - היתכן?! הרי הוא זה שמדבר אודות הענין והפצת היהדות והתורה, וממילא מובן שלכל לראש נדרש שתהיי לו האפשרות לפעול בהפצת התורה והיהדות במלוא ההיקף, "מיטן גאַנצען פאַרנעם", ואם כן צריך שיהיי ביכולתו להיות מושל ושולט בכח הדיבור שלו, היינו, לא רק שלא יהיו בזה מניעות ועיכובים בערך לשאר בני אדם, אלא אדרבה - אצלו צריך להיות ענין זה ביתר שאת ויתר עוז לגבי שאר בני אדם; ולמרות זאת - רואים אצלו להיפך - שיסורי הגוף שלו היו קשורים גם עם כך, שהם פגעו ("אַנגערירט") בכח הדיבור שלו בגשמיות; ובפשטות ג"כ - בעניני הדיבור במאמרי חסידות וכיו"ב, שבפשטות ובגלוי הם לא היו כפי שהיי צריך להיות.

- אי אפשר לומר "כפי שהיי צריך להיות" כשמדברים על הקב"ה והנהגתו בעולמו; אלא הכוונה היא למה "שהיי צריך להיות" על פי הבנת שכלו של בן אדם.

ובפרט על פי הכלל שהנהגת הקב"ה עם

בריותיו היא באופן ד"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחך", שמוזה מובן, שענין זה ניתן להבנת השכל אנושי של כאו"א מישראל "לפי כחך", אשר על אף שהמדובר הוא אודות השכל דנפש האלקית, הרי זהו דווקא כפי שהנפש האלקית (ושכלה) קשורה עם (ומתלבטת ב) הנפש הבהמית, ועם כל העולם. -

וזה היתה, כמזכיר, טענת הרופא של נשיא דורנו (שהיי פרופסור שזוהי מעלה עליונה בענין הרפואה) - היתכן שייסוריו מתבטאים דוקא בכך, שאינו יכול להביא את שליחותו לפועל כפי שהוא הי' רוצה !

ונוסף לזה - כפי שהיי צריך להיות על פי התורה !

וכמדובר כמה פעמים, על פי מה שמצינו עד"ז במשה רבינו:

כאשר משה רבינו טען להקב"ה "שלח נא ביד תשלח" "כי כבד פה וכבד לשון אנכי" ו"הן אני ערל שפתים", "הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים" [כדוגמת העיכוב בעניני הדיבור שהיי גם בנוגע לאמירת מאמרי חסידות וכיו"ב, ענינים רוחניים] - נתקבל מיד המענה והעצה לכך: ש"אהרן אחיך . . הוא יהי לך לפה",

היינו, שענינו של אהרן הי' למסור ולהעביר את דברי משה רבינו בדיבור ממש, דיבור הקשור עם האיברים הגשמיים [כפי שהם קשורים עם הדיבור, וביחד עם זה - נשארים בגשמיותם], שמוזה מובן - שטענה זו היא טענה צודקת על פי תורה! ...!

ולמרות כל האמור - היותו בעל יסורים בגשמיות, שפעלו מניעות ועיכובים גם ברוחניות - היתה הנהגתו של נשיא דורנו דוקא באופן של שמחה !!

...ובנוגע לענינו: כיון שנכנסנו כבר אל השבוע שלפני יו"ד שבט . . יקבל כאו"א על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, שהלימוד יהי באופן כזה, שבו ועל ידו תתמלא המניעה והעיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו (מאיזה טעם שיהיי), שהרי לא נתנו לו את ה"ואהרן אחיך יהי נביאך", וממילא אכן היתה מניעה בהתפשטות דברי החסידות שלו בדיבור, ועד כדי כך, שעי"ז נפגעה ("הָאֵט עס אָנגערירט") גם התפשטות דברי החסידות שלו שבכתב.

תורת החיים

שיחות, אגרות ויומנים
בעניניא דיומא

גליון קנב

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' ויקהל-פקודי, ה'תשע"ז
מאה וארבע-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עליידי

והתלמידים השלוחים
שייבות תומכייתמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-7-95742151

לקראת השקיעה הגיעו הרבה מהתמימים ואנ"ש ותפסו מקומות לצפות בשאיבת ה"מים שלנו" ע"י כ"ק אד"ש מס' דקות לפני שיצא כ"ק אד"ש לשאיבת המים, החלו הת' לשיר "א-לי אתה ואודך"

יומן מימי כ"ה אדר-ב' ניסן ה'תשנ"ג - כקביעות ימים אלו

יום חמישי, כ"ה אדר

יום הולדת הרבנית הצדקנית חי' מושקא ני"ע זי"ע

כ"ק אד"ש נסע לאוהל בשעה 1:25, וחזר בשעה 7:45 ומיד לאחר שנכנס לחדרו התקיימה "חופה" בחצר. לערך אחר שסיימו לנגן בחופה את הד' בבות של אדמוה"ז יצא כ"ק אד"ש מחדרו לתפילה, ומיד שאל את המזכיר האם הדלת הראשית (של 770) סגורה. וכשהמזכיר ענה בחיוב, ניגש כ"ק אד"ש ישר לכיוון הזאל הקטן (כנראה בגלל החופה) שהי' ריק (כל הקהל חיכה כרגיל בכיהמדר למטה). מיד, הת' שהיו במקום מיהרו להיכנס לזאל הקטן. כ"ק אד"ש הגיע למקומו ליד השולחן, (ע"י השולחן הי' סטענדר שנשאר מהתפילות של יום שלישי), כ"ק אד"ש כבר הניח עליו את הסידור, וא' הת' כבר הספיק להכין את הכסא. המזכיר אמר לכ"ק אד"ש שמחכים למטה. כ"ק אד"ש לקח את הסידור, חזר ונכנס למעלית לכיוון הזאל' הגדול למטה.

אחר תפילת ערבית החל כ"ק אד"ש בחלוקת דולרים לצדקה שטר א' לכ"א אנשים נשים וטף.

החלוקה נמשכה כ-10 דקות ובסיומה יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א כשהוא מניף בידו להגברת השירה.

יום שישי, כ"ו אדר

תפילת שחרית ומנחה היו כרגיל.

כ"ק אד"ש נכנס לקבלת שבת' לערך בשעה 7:00 ועודד חזק בידו וכן בלכה דודי' בסוף עורר בידו במשך זמן רב.

ש"ק פ' ויקה"פ, ז"ך אדר | פרשת החודש, מבה"ח ניסן

כ"ק אד"ש נכנס לאמירת תהילים בציבור בשעה 8:30, ועמד כל משך זמן אמירת התהילים (יצוין שבשבתים בכל "שבת-מברכים" בשבת ניסים עמד כ"ק אד"ש בעת אמירת התהילים). כ"ק אד"ש סיים את כל התהילים עם הקהל בשעה 10:05 לערך ואח"כ אמר את ה"יהי רצון" עבור כל הספרים. ויצא לחדרו כשמעורר בידו את השירה.

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:30 ב'מפטיר' אמר כ"ק אד"ש גם את הפסוקים שאומרים 'אשכנזים' (כידוע מנהג נשיאי חב"ד).

בברכת החודש לפני שהשי"ן הכריז על המולד פנה כ"ק אד"ש לעבר בימת הקריאה (שלא כרגיל) ושם את קצה הטלית אחר אורזו כדי לשמוע את הכרות זמן המולד. התפילה הסתיימה בשעה 12:50.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות לערך בשעה 1:30. אחרי שכ"ק אד"ש עשה "קידוש" החל הקהל לשיר כרגיל "שיר מזמור", באמצע השירה הניף כ"ק אד"ש בידו השמאלית מספר פעמים לעבר קבוצת אורחים שעמדו על הפירמידה המערבית אח"כ החל באמירת שיחה.

בסיום השיחה החל הקהל לשיר "אימתי קאתי מר". באמצע השירה החל כ"ק אד"ש להניף בידו השמאלית, בתנועות חזקות.

לקראת סיום השירה החל להניף את ידו הימנית בתנועות סיבוביות ובשמחה רבה, והקהל הגביר אה השמחה ביתר שאת.

בסיום השיחה האחרונה החלה חלוקת בקבוקי המשקה. המזכיר העמיד על השולחן 9 בקבוקים. כ"ק אד"ש מזג מעט מכל בקבוק לתוך כוסו, ואח"כ שפך חזרה מכוסו לבקבוקים. ואחרי שכ"א הכריז על פעולותיו שעבורם לקח את הבקבוק החל כ"ק אד"ש לנגן ניגון ההקפות לאביו ז"ל.

אח"כ אכל מהמזונות ושחה את המשקה מכוסו, ובאמצע השירה החל כ"ק אד"ש להניף את ידו הימנית בעוז ובתנועות נמרצות, והקהל שר את התנועה הידועה של ניגון זה כ-7 פעמים ובכל פעם כ"ק אד"ש מניף בידו בעוז.

אח"כ פנה כ"ק אד"ש להר' יואל שי' כהן, והורה לו שיתחיל לנגן "שיבנה ביהמ"ק" והקהל המשיך בניגון. כ"ק אד"ש החל מניף בידו בתנועות נמרצות ובשמחה עצומה אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן "ניעט ניעט ניקווא" והקהל המשיך לשיר בשמחה עצומה. כ"ק אד"ש פתח את הסידור לברכה אחרונה והביט בתוכו, והחל לפתע מניף ידו בעוז ובתנועות נמרצות, השמחה בקעה שחקים. כל הקהל רקד על מקומו בשמחה עצומה, כך זה נמשך זמן מה. אח"כ עורר כ"ק אד"ש אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה לערך בשעה 3:35.

אח"כ החלו תפילת מנחה. ב"שים שלום" עודד כ"ק אד"ש בידו בעוז בתחילה לכיוון הילדים שארץ שעומדים לידו ואח"כ לכיוון הקהל.

תפילת מעריב התקיימה בזאל למעלה. כ"ק אד"ש נכנס כשמעורר בידו את השירה.

יום ראשון, כ"ח אדר

אחר תפילת שחרית החלה חלוקת הדולרים לצדקה. החלוקה נמשכה עד השעה 2:50.

לפני שכ"ק אד"ש נסע ל"אוהל" התקיימה בחצר חופה, וכשכ"ק אד"ש יצא מחדרו עמדו החוה"כ ליד המכונת. כ"ק אד"ש חיך לעברם חיוך רחב וברכס במו"ט ובנין עדי עד, ואח"כ נתן לכ"א מהם מטבע לצדקה וכן למשפחה.

נסע בשעה 4:55 וחזר מהאוהל בשעה 8:05 ואחר כמה דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב. אחר תפילת מעריב החל כ"ק אד"ש שוב בחלוקת דולרים לצדקה, שטר א' לכ"א לאנשים נשים וטף. החלוקה נמשכה כ-10 דקות ובסיומה יצא כשהוא מניף בידו להגברת השירה, בדרכו בירך נוסעים "פאר געזונטערהייט, א כשרין און א פריילכען פסח".

יום שני, כ"ט אדר

כ"ק אד"ש נסע לאהל (כבכל ער"ח) לערך בשעה 1:00 וחזר בשעה 7:15 ולאחר מספר דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב. אחר תפילת מעריב החל בחלוקת דולרים לצדקה, שטר א' לכ"א, לאנשים נשים וטף. באמצע החלוקה עברו חתן וכלה והמחונתנים וכ"ק אד"ש נתן לכ"א מהם שני דולר וברכס במו"ט ובנין עדי עד.

יום שלישי, א' ניסן

בתפילת שחרית עלה כ"ק אד"ש לקריאת התורה כשהסידור בידו ואחר הקריאה הלך אחר הס"ת ואחרי שהכניסו את הס"ת לארון הקודש יצא לחדרו לחלוץ את התפילין.

כשחזר אחרי רבע שעה לתפילת מוסף הניף בידו להגברת השירה וכשהגיע לבימה עודד את השירה כפי שנכנס לכל תפילה.

תפילת מנחה היתה כרגיל בשעה 5:15.

כבכל שנה בערב אפיית המצות של כ"ק אד"ש (עבור חלוקה). שואבים בשמחה את ה"מים שלנו" ממעיין שנמצא בין בנין <<<

מעצמו וראו

ש"פ ויקה"פ ה'תשנ"ג

להתחזק ולהוסיף באמונה וצפי' לביאת המשיח

כיון שנמצאים בזמן סגולה שבו מודגש ביותר ענין הגאולה, הן מצד פרשת השבוע, הן מצד הזמן בשנה, והן מצד שיעור היומי ברמב"ם - יש להתחזק ולהוסיף עוד יותר באמונה וצפי' לביאת המשיח, ולהוסיף ביתר שאת ב"מעשינו ועבודתינו" בכל עניני תורה ומצוות שממחרים ומזרזים ומביאים בפועל את הגאולה, כולל ובמיוחד - ההוספה בהפצת המעיינות חוצה, שאו אתי מר דא מלכא משיחא, כהבטחת מלך המשיח להבעש"ט.

והדגשה מיוחדת בנוגע להוספה במצות הצדקה - כמ"ש הרמב"ם בהתחלת פרק עשירי הדלכות מתנות עניים: "אין ישראל נגאלין אלא בצדקה, שנאמר ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה".

ובפרט בהענין שהזמן גרמא - מעות חטים, כולל כל צרכי החג, אשר, ההתעסקות בזה היא "שלושים יום" לפני החג, "מפורים ואילך", ועאכו"כ מר"ה ניסן (שמתברך בשבת זה), "שתי שבתות" לפני החג (לדעת רשב"ג).

החיות העצמי - התגלותו והמשנתו נעשית ע"י הרבי דוקא, משה שבדור

איתא בזהר "תלת קשרין אינון מתקשרן דא בדא, קוב"ה אורייתא וישראל, ובכלהו סתים וגליא", ומבואר בחסידות שגליא דישראל מתקשר בגליא דתורה ועי"ז מתקשר גם בגליא דקוב"ה, וסתים דישראל מתקשר בסתים דתורה ועי"ז מתקשר בסתים דקוב"ה.

וכל זה נעשה ע"י משה - כיון שעל ידו נעשה גילוי והמשכת עצם הנשמה, בחי' היחידה בנפש, שזהו הסתים דישראל, שמתקשר ומתחבר עם הסתים דתורה, פנימיות התורה, ועי"ז גם עם הסתים דקוב"ה, פנימיות ועצמות א"ס ב"ה.

ומזה מובן גודל ההכרח בענין ההתקשרות לרבי - משה שבדור, אתפשטותא דמשה בכל דרא :

ובהקדמה - שאף שהלשון הוא "אתפשטותא דמשה", התפשטות בלבד, מ"מ, כיון שמדובר אודות עצמי, ה"ז באופן ש"העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכלו", כך, שגם באתפשטותא דמשה שבדור ישנו כל העצם דמשה.

ועי" ההתקשרות לרבי - משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה - מקשר הרבי את הסתים שבנשמה (עי" סתים דתורה) עם הסתים דקוב"ה.

ולכן: כל ישראל צריכים לידע שע"י קיום התומ"צ בלבד, ללא התקשרות לרבי, וללא פנימיות התורה שנתגלתה ע"י הרביים, מגיעים אמנם לדרגות הכי נעלות בקדושה, אבל חסרה ההתקשרות דעצם הנשמה עם עצמות ומהות א"ס ב"ה; ובהכרח שתהי' ההתקשרות אל הרבי - משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה - שהוא מקשר את הסתים דישראל, עצם הנשמה, עם סתים דתורה, פנימיות התורה שנתגלתה ע"י הרביים, ועי"ז עם סתים דקוב"ה.

וכשם שהדברים אמורים ברוחניות (שהמשכת עצם הנשמה נעשית ע"י הרבי, משה שבדור) - כן הוא גם בגשמיות:

החיות העצמי (שהוא למעלה מההתחלקות דגיבור וחלש, שהחילוק ביניהם אינו אלא בכחות הגלויים) - התגלותו והמשכתו נעשית ע"י הרבי דוקא, משה שבדור.

כלומר בנוגע להתפשטות החיות - הרי כשישנו איזה קלקול (לא רק העלם החיות, אלא קלקול בהתפשטות החיות) יכולים לפנות לרופא, והרופא יכול לעזור, אבל בנוגע לחיות עצמי - לא יכול רופא לעזור, ובהכרח לפנות אל הרבי דוקא, משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה, והוא יכול להמשיך גם חיות עצמי.

ומזה מובן שגם כאשר חוות-דעתו של הרופא היא שפלוני אינו יכול לחיות ח"ו, הרי, בנוגע לחיות עצמי אין הרופא בעל-הבית, וביכלתו של הרבי, משה שבדור, להמשיך חיות עצמי.

בענין ההתקשרות אל הרבי יש תועלת גם בהדיבור על זה - בבחינת "ונשלמה פרים שפתינו".

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א) יעזור השי"ת שלא יצטרכו להענין ד"ונשלמה פרים שפתינו", אלא הרבי בעצמו - "הרבי שליט"א" - יוליכנו לקראת משיח צדקנו.

חשיחת ש"פ ויקהל ה'תשי"א

מעצמו וראו

ש"פ ויקהל ה'תשי"א

העילוי דיום כ"ז
אותיות "זך"

ויה"ר שקבלת החלטות טובות בכהנ"ל תביא תיכף את השכר האמיתי - גאולה האמיתית והשלימה, ביום הש"ק זה"ו, כ"ז אדר ה'תשנ"ג.

ובפשטות - שבו ביום נעשים בפועל ממש כל הענינים המודגשים ביום זה:

"ויקהל" - ההקהלה דכל בני, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש השלישי - "פקודי המשכן משכן הנדודות",

"החודש הזה לכם" - "חודש של גאולה", גאולה האמיתית והשלימה, "בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

וכל זה - באופן ד"החודש הזה", "מראה באצבעו ואומר זה", הנה זה "חודש של גאולה", וזו הגאולה עצמה, ו"הנה אלקינו זה גו' זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו", ב"פ זה, תיכף ומיד ממש.

110 להעיר מהעילוי דיום כ"ז - אותיות "זך" כולל גם זיכר ובירור וציוף, כ"ש בנוגע לזמן הגאולה "יתבררו ותלבנו יצרפו רבים" (דניאל יב, י"ד), אשר, שלימות הויכוח והציוף הוא - עי"ז שמגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים גופא.

וימתק יותר - שיום כ"ז (זך) בא לאחר יום כ"ו, בנימטריא הוי', היינו, שסדר העבודה הוא שתחילה נעשה גילוי שם הוי' (צמצום בשביל הגילוי), ולאח"ז מגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים.

הרשז"ל מסר לכ"ק אד"ש ספל קטן מזכוכית בעל ידית קטנה. כ"ק אד"ש נטל את הספל ביד ימין ומסרה ליד שמאל והחזירה לימין. הרב צ. שי' (שיש לו בזה חזקה של שנים) פתח את הברו (שהי' מחובר עם צינור מיוחד למעיין). כ"ק אד"ש מלא חלק מהספל ואח"כ הפך את הספל, שפך את המים, וניער ג"פ. אח"כ הביט לתוך הצנצנת הגדולה ולקח את הספל ומילא מעט מים ושפך לצנצנת הגדולה. כך עשה ג"פ.

אח"כ אחז בשתי ידיו הק' בצנצנת ושפך את המים. אח"כ לקח

המשך בעמ' 4 <<<

<<< הספרי' 770. ולפעמים זוכים שכ"ק אד"ש יוצא לשאוב את המים (כמו בשנים האחרונות).

לקראת השקיעה הגיעו הרבה מהתמימים ואנ"ש ותפסו מקומות לצפות בשאיבת המים שלנו" עי" כ"ק אד"ש. מול הפתח הראשי של 770 הועמדו פירמידות של ספסלים וכו'. מס' דקות לפני שיצא כ"ק אד"ש לשאיבת המים, החלו הת' לשיר "אלי אתה ואודך". כ"ק אד"ש יצא בשעה 6:20 כשהוא לבוש במעיל וניגש ליד השולחן שעליו היו מונחים הצנצנת ועוד.

לחוג יחד גם יום הולדתו

בקשר ליום הבהיר י"א ניסן, יום הולדתו הקט"ו של כ"ק אדמו"ר, מובא לפנינו מענה ליהודי שכ"ק אדמו"ר השתדל למענו מלהמיר דתו ולהפוך לכומר רח"ל. במכתבו מודה הוא לכ"ק אדמו"ר על מה שזכה ללמוד ממנו, אך טוען שאינו יכול להמשיך לשהות בצילו, בגלל היחס ל'אותו האיש'.

כ"ק אדמו"ר מבקש ממנו שישאר לפחות עד אחרי תשרי, ומפרט בין ימי הסגולה הקרבים ובאים גם את יום הולדתו, י"א ניסן.

פענוח הכתי"ק:

אינו נכון כלל וכלל ובודאי אשר אין זה רצון השם. וישאר כאן עכ"פ עד לאחר תשרי הבע"ל - באופן שנוכל לחוג ביחד כל ג' הרגלים (וכן יום הולדתו) - כולל שמחת תורה - וינצל הזמן ללימוד התורה ועיון בה בחיות ועד שיוכל להחיות גם אחרים.

והשם יצליחו - כי זהו רצון השם.

אזכיר עה"צ.

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and various dates and names, such as "אדמו"ר", "י"א ניסן", and "ה'תשנ"ג".

נמצאים בזמן סגולה שבו מודגש ביותר ענין הגאולה

המעלות המיוחדות ביום הש"ק זה - היותו "זמן סגולה" להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

. . ובוזה גופא ניתוסף עוד יותר בזמני סגולה מיוחדים שבהם מודגשת עוד יותר האמונה והצפי' לביאת המשיח, כמו, ביום הש"ק זה, שבו מודגש ביותר ענין הגאולה, הן מצד פרשת השבוע, והן מצד הזמן בשנה:

בפרשת השבוע - ויקהל-פקודי - שבה מדובר אודות עשיית הקמת המשכן בפועל ממנו, ששלמותו הוא ב"מקדש אדני- כוננו ידיך", בביהמ"ק השלישי.

. . ובהזמן בשנה - שבת מברכים חודש ניסן, ויתירה מזה, שקורין בו "החודש הזה לכם וגו'", "חודש של גאולה", שבו נגאלו ישראל ממצרים, ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שגם הגאולה האמיתית והשלימה תהי' בחודש ניסן זה, כמארו"ל "בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל", כולל גם שהגאולה תהי' באופן ד"ניסן", שיש בו ב' נונ"ן, שרומז ל"נסים נסים".

לזכות

חתן הת' מנחם כהן שיחי' סוסובר והכלה שפרה שתחי' יעקובוביץ לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעט"מ נדפס ע"י ולזכות הורי הכלה הרה"ת יצחק אריה ליב וזוגתו מרת ברוריה שיחיו יעקובוביץ לאורך ימים ושנים טובות

לזכות

חתן הרה"ת אברהם והכלה מרת שמערינא שרה שיחיו אורנשטיין לרגל נישואיהם בשעט"מ כ"ב אדר ה'תשע"ז נדפס על ידי ולזכות בני משפחתם שיחיו לאורך ימים ושנים טובות

באה ההצעה להוסיף מנהג טוב בקשר לאופן ההנהגה ביום ההולדת

ובהוספה - (א) שכדאי ונכון ביותר שכאור"א יעשה ביום ההולדתו התועודות של שמחה, ביחד עם בני ביתו, או גם חבריו וידידיו כו', כדי שקבלת החלטות הטובות (בל-נדר) ביום ההולדתו (שמזלו גובר) תהי' באופן של שמחה, שע"י יתוסף גם בקיום החלטות הטובות מתוך שמחה וחיות [ומעלה נוספת - שקבלת החלטות טובות במעמד אחרים י"ש לזה חיוק הרבה יותר מההסכם שעושה בפ"ע], ומה גם שע"י יוכלו לשאול ולברר אצלו ע"ד קיום ההחלטות בפועל ממש - ע"ד העילוי ד"עשה לך רב".

(ב) שענין זה נוגע ושייך לכל אחד ואחת, הן אנשים והן נשים, וגם טף, עד לקטני קטנים - ע"י הוריהם, ועאכ"כ לאחר שמגיעים להבנה ותמימה, שאז יכולים וצריכים להסביר להם (בסגנון המובן ושייך אליהם) שביום ההולדת צ"ל חידוש והוספה בכל עניני טוב וקדושה, ובאופן שגם הם יחוגו את יום ההולדת מתוך התועודות של שמחה, ביחד עם חבריהם (וילדות - עם חברותיהן).

ובהדגשה יתירה בנוגע לקטנים - שמצד טבעם מקבלים כל דבר מתוך התרגשות והתפעלות, דבר שיפעל גם על אחיהם ואחיותיהם שישתוקקו לחגיגת יום ההולדתם באופן המתאים.

[ולהוסיף ולהעיר, אשר, בכגון-דא אין מקום לשאלה היכן להוסיף מנהגים חדשים - כי, נוסף לכך שאין זה מנהג חדש (כנ"ל), הרי, כשמדובר ומודגש אודות הוספה בעניני תורה ומצוותי'.

ומתוך שמחה של מצוה ושמחה של תורה, ע"י התועודות רעים ואיחולי ברכות איש לרעהו (ובפרט בשנה זו - שנת הקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", ושנת תשמ"ח - תשמח ותשמח), מובן וגם פשוט, שכל המרבה ב"הוספות" ו"חידושים" כאלה הרי זה משוכח].

תשיחת כ"ה אדר ה'תשנ"ה - ייסוד "מבצע יום-הולדת" יום הולדת הרבנית הצדוקנית נ"ע זי"ע

בהמשך להמדובר לאחרונה אודות הענין ד"והחי יתן אל לבו", וכבכל דבר ובפרט בענין עקרי - בקשר למעשה שהוא העיקר - בודאי שיש לנצל את יום ההולדת, ש"מזלה גובר", כדי שע"י יתוסף בעניני יהדות, תורה ומצוותי'.

ובהקדמה - שנוסף לכך שכל ענין דאישי פרטי בישראל נוגע לכל ישראל, ועד שנוגע לעולם כולו, כמאחז"ל "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם", מודגש הדבר ביותר בקשר ובשייכות ליום (ההולדת) כ"ה אדר :

לדעת רבי יהושע - "בניסן נברא העולם", היינו, שבריאת אדה"ר (יום ששי דברה"ע) היתה באחד בניסן, ובמילא, יום ראשון דברה"ע - "כל תולדות שמים וארץ נבראו ביום ראשון וכל אחד ואחד נקבע ביום שנגזר עליו" - הוא כ"ה אדר. ונמצא, שכ"ה אדר הוא "יום הולדת" דכל הבריאה כולה, שמים וארץ וכל צבאם, כולל "שמים" ו"ארץ" רוחניים, כל סדר ההשתלשלות.

. . ובנוגע לפועל - באה ההצעה להוסיף מנהג טוב (וי"ל להרוצה בזה - לזכות ולעילוי נשמתה) בקשר לאופן ההנהגה ביום ההולדת:

כ"ק מו"ח אדמו"ר פירסם לרבים אודות סדר ההנהגה דיום הולדת (שבדורות שלפנ"ו הי' ידוע ליחידי סגולה בלבד) - "להעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם", וכן נהגו להוסיף בנתינת הצדקה לפני תפלת שחרית ומנחה (וכשיום ההולדת חל בשבת או יו"ט - נותנים ביום שלפניו), ושיעור נוסף בלימוד התורה, נגלה וחסידות.

ובהתאם לכך, כדאי ונכון ביותר לפרסם (עוד יותר) מנהג זה בין כל בני"י, אשר, ביום ההולדת יוסיפו בתורה תפלה וצדקה, ג' העמודים שעליהם "העולם עומד", החל מ"עולם קטן זה האדם", ויקבלו החלטות טובות אשר במשך השנה הבעל"ט יוסיפו בעניני תומ"צ.

<< המשך מעמוד 3

ה'תשל"ב. וכן יצא מכתב כללי בקשר עם ר"ח ניסן. ובסיום המכתב הוסיף כ"ק אד"ש בכתב יד קדשו "ומבשר טוב" !

יום רביעי, ב' ניסן

יום מלאות שבעים שנה להסתלקות-הילולא דכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע

היום בשעה 8:00 החלו לאפות את המצות של כ"ק אד"ש במאפי' בשכונה (ככל שנה). הרבה מהתמימים השתתפו והשגיחו בקפדנות על אפיית המצות, ובצהריים הכניסו את המצות לכ"ק אד"ש.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל לערך בשעה 1:10, וחזר בשעה 8:15, ואחר כמה דקות נכנס לתפילות מנחה ומעריב. אחר תפילת מעריב, החל כ"ק אד"ש בחלוקת דולרים לצדקה שטר א' לכ"א, לאנשים נשים וטף, ובסיום החלוקה יצא כשמעודד בידו את השירה.

מאוחר יותר התקיימה התועודות חסידית לרגל ב' ניסן, בתחילה למדו את המכתב כללי שיצא, אח"כ לימד הר' יואל כהן שי' את ה"מאמר" החדש שיצא לקראת ב' ניסן ואח"כ התועוד קצת עם הקהל. הר' דוד ראסקין שי' חילק מס' "תפוזים" שכ"ק אד"ש הוציא במיוחד עבור התועודות זו.

שוב את הספל ומילא לערך חצי ספל, ושפך לצנצנת, כך חזר ג"פ. כל משך השאיבה שרו הת' בשמחה "אלי אתה ואודך", ובסיום השאיבה הניף כ"ק אד"ש את ידו בעוז פעם א' לכיוון הת' שעמדו ממול, נכנס לחדרו, והודיע שיחלק דולרים לצדקה.

אחרי זמן מה יצא מחדרו (בלי המעיל) עמד ליד הפתח של ג"ע התחתון כשהוא נתמך בסטנדר, והחל בחלוקת דולר א' לכ"א. כ"ק אד"ש אמר לכ"א מהעוברים "א כשרין און א פריילכען פסח". באמצע החלוקה פנה למזכיר ואמר: "פארוואס פארמאכט מען דעם טירי"? [מדוע סוגרים את הדלת?]. החלוקה נמשכה כעשר דקות ואח"כ נכנס לחדרו הק'.

בשעה 7:00 נכנס לתפילת מעריב. אחר תפילת מעריב החל שוב כ"ק אד"ש בחלוקת דולרים לצדקה שטר א' לכ"א לאנשים נשים וטף, החלוקה נמשכה מס' דקות ובסיומה יצא כשמעודד בידו את השירה.

היום יצא לאור "קונטרס ב' ניסן" מאמר מוגה מכ"ק אד"ש ד"ה "ויקרא אל משה", שנאמר בהתועודות דש"ק פר' ויקרא, ג' ניסן

בחודש אדר ראשון ה'תשנ"ב שלח יהודי לכ"ק אדמו"ר אבן מ"הר סיני", כשהוא מציין על כרטיס-מכתב שצירף איתה: From the mountain called הר סיני [- מההר הנקרא הר סיני].

באופן בלתי שגירתי, מתח כ"ק אדמו"ר קו מתחת המילים שנכתבו באנגלית, והוסיף לציין את הזמן בו הגיעו האבן והמכתב לידו הק': אד"ר ה'תשנ"ב

